

gubernari videntur, & legumlatores qui eas respublicas instituerunt, neque ad optimum finem videntur aspexisse, neque id ad omnes virtutes disciplinam & leges direxissent: sed onerosæ declinauerunt ad illas virtutes, quæ videntur vtilis ac plus habere faciunt. Similiter quoque posteorum quidam scriptores opinionem suam eandem ostenderunt. laudantes enim Lacedæmoniorum rempublicam, admirantur & commendant legislatoris eius propositum, quod omnia ad potentiam & ad bellum direxerit: quæ & per rationem reffelli possunt, & perfecta ipsa nunc reprobata sunt. Vt enim plurimi hominum dominari late cupiunt, quoniam exinde multa proueniunt fortunæ commoda: sic Thibron admirari laudareque videtur Lacedæmoniorum legumlatorem, & quicumque alter de republica illorum scripsit, quod propter exercitationem eorum ad pericula, multorum dominationem sibi comparantur. Atqui patet, quod cum non habeant nunc dominationem Lacedæmonij, nec felices amplius essent, nec legumlator eorum bonus. Insuper illud ridiculum, si permanentes in legibus eius, nulloque impediante illis legibus vti, amiserunt bene viuere. Non rectè verò suscipiunt, neque de dominatione, ad quam intendisse legislatores ostendunt, nam imperium liberorum melius est ac magis ex virtute, quam dominari, vt feruis. Præterea non per hoc ciuitas felix est existimanda, neque legislator laudandus, quod vincere docuerit, & finitimis dominari. hæc enim magnum continent nocumentum, nam aduersus ciues hoc ager qui poterit, & ciuitati suæ dominari quæret. de quo accusant Lacedæmonij Pausaniam, licet in tanta dignitate constitutum. Nec sanè aliqua huiusmodi ratio est aut lex ciuilibus, neque vtilis neque vera. eadem enim optima & priuatim & publicè legumlatorem inducere oportet in animos hominum. Neque exercitationem rerum bellicarum ob id est meditanda, vt in seruitutem adigant immerentes: sed primum ne ipsi seruire aliis compellantur: deinde, vt imperium quærant gratia vtilitatis subiectorum, non ante omnia dominationem: tertio, vt eis dominantur, qui seruire sunt digni. Quod autem oporteat legis positorem studere,

A πολειτεύουσαι τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς νομοθε-
 τίας, οὐτε πρὸς τὸ βέλτερον τέλος φαίνονται
 σιωπάζουσαι τὰ πρὸς τὰς πολιτείας, οὐτε
 πρὸς πάσας τὰς αἰρέτας τῶν νόμων καὶ
 τῶν παρδείων, ἀλλὰ φορητικῶς ἀπέκλειαν
 πρὸς τὰς χρησίμοις ἐξ ἰσοκρατίας καὶ πλεο-
 νεκτικωτέρας. παραπλησίως ἢ τοῦτοισι καὶ
 τῆς ὕστερον πινε γραφάντων, ἀπεφάναντο
 B τῶν αὐτῶν δόξαν ἐπαγαγούτως ὅτι τῶν Λα-
 κεδαιμονίων πολιτείας, ἀγανατῆ τῆ νομοθε-
 τίου τὸν σκοπὸν, ὅτι πάντα πρὸς τὸ κρατεῖν
 καὶ πρὸς πόλεμον. νομοθέτησεν. ἀ καὶ κτ'
 τὸν λόγον ὅτι δὲ λέγουσιν, καὶ τοὺς ἔργους ἐξ-
 ἠλέγηκεν) κινῶσθεσθ ὅτι οἱ πλείους τῶ ἀειδρω-
 πων ζητῶσι τῶ πολλῶν δεασσάζειν, ὅτι πολλὰ
 C χρηρῆα γίνεται τῆς ἀτυχημάτων, οὕτω καὶ
 Θίβρον ἀγάμειθ φαίνεται τὸν τῆς Λα-
 κωνίων νομοθέτην καὶ τῆς δὴν ἔκαστος τῆς
 γραφάντων πρὸς πολιτείας αὐτῶν, ὅτι διὰ τὸ
 γε γυνάσθ πρὸς τῶν κινδύων, πολλῶν ἠρ-
 χεν. καὶ τοὶ δὴλον, ὡς ἐπιδὴ νῦν γε ἐκείνι ὑ-
 παρχει τοῖς Λάκωσι τὸ ἀρχεῖν, ὡς ἰδιόμο-
 νες οὐδ' ὁ νομοθέτης ἀγασθ. ἐπὶ ἢ τῆτο γε-
 λῶδον, εἰ μόνοντες ἐν τοῖς νόμοις αὐτῶν, καὶ
 D μινδῆος ἐμποδίζοντες πρὸς τὸ χρῆσθαι
 τοῖς νόμοις, δεσποβελήθησι τὸ ζῆν καλῶς.
 ἐν ὁρῶσθ ἐξ ὑπολαμβανούσιν οὐδὲ πρὸς τῆς
 ἀρχῆς, ὡς δὲ τι μῶν τῆ φαίνεσθαι τὸν νομο-
 θετήν. τῶ ὅτι δεασστικῶς ἀρχεῖν ἐκ τῆς ἐ-
 λευτέρον ἀρχῆς καλλίων, καὶ μάλλον μετ' ἀ-
 ρετῆς. ἐπὶ δὲ οὐ διὰ τῆτο διὰ τῶ πόλιν ἰδι-
 E δαίμονα νομίζειν, καὶ τὸν νομοθετήν ἐπαγ-
 νεῖν, ὅτι κρατεῖν ἠσκησεν ὅτι τὸ τῶ πέλαι ἀρ-
 χεῖν. ταῦτα ὅτι μάλιστ' ἔχει βλαβῶν δὴ-
 λον ὅτι καὶ τῆς πολειτείας τῶ δὴναμῶν τῶ-
 το πειρατικὸν διακίαν, ὅπως δὴ κίαν τῆς ὡ-
 κείας πέλαις ἀρχεῖν ὅτι ἐγκραλοσιν οἱ
 Λάκωνες Παιουσιὰ τῶ βασιλεῖ, καὶ πρὸ ἐ-
 ρχοντι πηλικούτῶν τιμῶν. οὕτω δὴ πολιτικὸς
 F τῆς τοῖστων λόγων καὶ νόμων ἐδέξαι, οὐτε ἀρ-
 λωμος, ἔτι δὴ δὴ δὴς ὅτι. ταῦτα ὅτι ἀμείσθ καὶ ἰ-
 δία καὶ κίαν τὸν νομοθετήν ἐμποτεῖν δὲ τῶ
 ψυχῆς τῆς ἀειδρωπών. τῶ τῶ τῆς πολει-
 κῶν ἀσκησιν οὐ τοῦτῶν χείρει δὲ μελέτῆν,
 ὅπως

ἵνα κρατεροδύλωσονται τῶν αἰσθησῶν, ἀλλ' ἵνα πρὸς τὸν μὲν αὐτὸ μὴ δουλοδύωσιν ἑτέροις: ἵπαι-
 τα, ὅπως ζητῶσι τῶν ἡγεμονίων τῆς ὠφελείας ἕνεκα τῆς ἀρχομῶν, ἀλλὰ μὴ πῶντων δεασσ-
 τείας: τῶν ἢ, τὸ δεασσάζειν τῶ ἀξίων δουλοδύειν. ὅτι δὲ δὲ τὸν νομοθετήν μάλιστ' ἀπονομολογῶν,
 ὅπως